

† IOACHIM
Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

Hristos Se naște, iar lumea renaște

Scrisoare pastorală la sărbătoarea Nașterii
Domnului nostru Iisus Hristos

Editura Filocalia, Roman, 2024

† IOACHIM,
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOPUL ROMANULUI ȘI BACĂULUI

Hristos Se naște, iar lumea renaște

Scrisoare pastorală
la sărbătoarea Nașterii Domnului
nostru Iisus Hristos

Roman, 2024

Redactor: Mioara Ignat

Corector: pr. Valentin Gheorghe Băltoi

Design copertă și machetare: pr. Ciprian Ioan Ignat

Iubitului nostru cler, cinului monahal
și tuturor dreptmăritorilor creștini din această
de Dumnezeu păzită și binecuvântată eparhie,
har, milă și pace de la Îndurătorul Dumnezeu,
iar de la noi părintească dragoste!

Iubiți fi ai Bisericii lui Hristos,

În fiecare an, Sărbătoarea Nașterii Domnului reactualizează minunea petrecută în Betleemul Iudeii, când Fiul lui Dumnezeu Cel veșnic a luat chip de om, întrupându-Se din Fecioara Maria „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”. Acest eveniment descris de evangheliile sinoptice în puține cuvinte, surprinde profunzimea tainei îndumnezeirii omului prin înomenirea lui Dumnezeu și rolul Pruncului mesianic de vindecător și restaurator al firii umane căzute sub povara păcatului și a bolii. Nașterea lui Dumnezeu în istorie este cel mai concret mod de manifestare a iubirii Sale jertfelnice față de omul căzut în păcat și calea aleasă de sfatul Preasfintei Treimi pentru revelarea „tainei ascunse din veșnicie și neștiute de îngeri” a începutului restaurării umanității.

Contrar așteptărilor, în reprezentarea iconografică a Nașterii Domnului este surprinsă o atmosferă sobră. Niciunul dintre personajele martore la acest eveniment nu exultă de bucurie. Îmbrăcat în giulgiu și având chipul inocent marcat de povara pătimirilor și a crucii, Iisus Pruncul este întruchiparea profeției lui Isaia care Îl numește pe Mesia „Om al durerii” (Isaia 53, 3-6). În privirea Sa de dincolo de lume se află concentrată întreaga suferință de pe Golgota, dar și asumarea suferinței omului, a bolii și necazurilor, a rănilor mereu deschise ale umanității,

izvorâte din păcatul neascultării protopărinților. Această perspectivă iconografică, desprinsă din relatările evangheliștilor Matei, Marcu și Luca, ni-L zugrăvește pe Hristos-Pruncul care S-a născut pentru a vindeca rana morții din ființa lui Adam, El fiind, în același timp, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Dreptmăritori creștini,

Această lucrare de vindecare a bolii păcatului, de refacere a comuniunii de iubire a omului înstrăinat cu Dumnezeu, de restaurare a stării de sănătate a ființei umane în integralitatea ei psiho-somatică este reactualizată liturgic în fiecare an prin lucrarea Tainelor Bisericii, iar în mod particular în contextul sărbătorii Nașterii Domnului și al perioadei de nevoiță care o precede. Înmarmat cu armele duhovnicești ale credinței, în lupta cu păcatul, fiecare creștin își asumă lucrarea postului și a rugăciunii, în conlucrare cu harul dumnezeiesc, pentru a-și vindeca neputințele spirituale și a accede, prin lacrimile pocăinței, la înălțimea curăției și a nepătimirii, având ca etalon chipul nevinovăției pruncilor, după cuvântul Domnului care spune: „de nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor” (Matei 8,2).

Chiar și după 2000 de ani, Hristos continuă să Se nască și să renască în fiecare suflet, care caută desăvârșirea și se lasă călăuzit de lumina Evangheliei. Betleemul biblic are, pentru creștinul contemporan, un sens transfigurat. Hristos Se naște în fiecare suflet care, prin nevoiță duhovnicească și conlucrare cu harul dumnezeiesc, devine o Casă a Pâinii. Întreaga lume în care este mărturisită credința creștină nu este altceva decât un Betleem, în care Hristos Se împarte fiecărui suflet pe care îl hrănește cu pâinea nemuririi, „adevărata mâncare din care dacă mănâncă cineva nu mai moare” (Ioan, 6, 48-49), ci se unește haric cu Hristos.

La plinirea vremii, Hristos Fiul lui Dumnezeu și-a asumat întreaga fire umană, cu slăbiciunile și neputințele ei, a luat asupra Sa întreaga povară a păcatului și a bolii spirituale, pe care descendenții din Adam le-au moștenit și amplificat. Asumarea suferinței de către Pruncul Iisus a devenit un model

pentru generații întregi de creștini, care s-au lepădat de sine și și-au luat crucea pentru a călca pe urma pașilor lui Hristos. Nouă, celor de astăzi, Hristos ne vorbește prin Evangheliile despre virtuțile creștine care, împlinite, pot vindeca și transfigura ființa omului conducând-o până la măsura duhovnicească a nepătimirii, a curăției și a nevinovăției pruncilor, care sunt icoane ale Împărăției Cerurilor. Acest etalon ne revelează faptul că doar asumarea vieții personale în cheie creștină poate da sens mântuitor suferinței și poate mijloci prezența vindecătoare a harului dumnezeiesc în viața omului.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

De-a lungul fiecărui post al Nașterii Domnului retrăim Taina Betleemului și fiecare creștin se pregătește pentru ca Hristos să ia chip în sufletul său. Hristos Pruncul Se naște nu doar în familiile binecuvântate și fericite, El vine nu doar acolo unde se aprind luminile în brazi și se cântă colinde, unde se împart cadouri și se trimit gânduri de felicitare, ci și acolo unde este multă suferință, în spitale, azile sau orfelinate. El Se naște în inimile celor care aduc mângâiere și bucurie bolnavilor și lucrează prin mâinile celor care îndeplinesc misiunea Samarineanului milostiv.

Biserica înțelege omul ca fiind o ființă dihotomică, trupul său coruptibil putând să devină un templu al Duhului Sfânt, cum spune Pavel, apostolul (I Cor. 3, 16). Ca orice zidire, el trebuie să fie îngrijit, reînnoit și purificat prin Tainele Bisericii, Taine care îl pun în relație directă cu Dumnezeu. De aceea, preotul vine în spital pentru a se ruga la capul bolnavului oferindu-i merindea duhovnicească spre iertarea păcatelor și vindecarea sufletului său întristat din cauza bolii trupești.

Preotul și medicul luptă ambii împotriva bolii și suferinței, fiecare folosind mijloacele specifice vocației sale: doctorul extirpă răul din trupul bolnavului, iar preotul extirpă consecințele păcatelor, care au copleșit sufletul penitentului. Într-un spital, ca într-o Biserică, Dumnezeu are două mâini, dar aceeași lucrare, fapt evidențiat de acțiunile desfășurate în Anul 2024 în toate eparhiile Patriarhiei Române la îndemnul Sfântului Sinod,

care a declarat perioada pe care tocmai o încheiem ca Anul omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor și An comemorativ al tuturor Sfinților tămăduitori fără de arginți.

Iubiți credincioși și credincioase,

În contextul în care în anul 2025 Biserica Ortodoxă Română împlinește 100 de ani de la înființarea Patriarhiei și 140 de ani de la dobândirea autocefaliei, **Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul care vine ca „An Omagial al Centenarului Patriarhiei Române și Anul Comemorativ al Duhovnicilor și Mărturisitorilor Ortodocși Români din secolul al XX-lea”.**

Este o realitate faptul că ne confruntăm astăzi cu o criză a reperelor morale, intelectuale și spirituale care să întruchipeze esența umanității. În acest avânt de autodepășire, nimic nu poate fi mai nobil decât idealul de a fi asemenea cu Dumnezeu, pe care l-a întruchipat nevoința sfinților, care, în dorința de nemurire și de cer, și-au încordat existența pentru a ajunge la măsura nepătimirii, a curăției și nevinovăției pruncilor. Sfinții contemporani, ca și cei din primele veacuri, sunt roadele lucrării Duhului Sfânt în inima omului, iar semnele sfințeniei se pot vedea și la duhovnici sau martiri români din secolul al XX-lea, care au avut o contribuție majoră la viața ecleziastică, dar și socială a acestei perioade.

Între sfinții români proclamați anul acesta se regăsesc și doi reprezentanți ai Eparhiei Romanului și Bacăului, Arhim. Gherasim Iscu, născut la data de 21 ianuarie 1912, în comuna Poduri, județul Bacău, și Arhim. Visarion Toia, născut în anul 1884, în Secuieni, județul Bacău, vrednici mărturisitori ai dreptei credințe și personalități remarcabile ale Ortodoxiei românești, fiind modele de curaj, credință și slujire în timpul vremurilor de nesiguranță ale regimului comunist, atât în zona natală, cât și în Oltenia, unde și-au desăvârșit activitatea duhovnicească, motivând și luminând generații întregi de creștini.

De asemenea, din zona Moldovei, au fost canonizați, cu cinstire în ziua de

2 decembrie, și Părintele ieroschimonah Paisie Olaru, duhovnicul Mănăstirii Sihăstria, cu titulatura: Sfântul Cuvios Paisie de la Sihăstria, și Părintele arhimandrit Cleopa Ilie, starețul Mănăstirii Sihăstria, cu titulatura: Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria, mari învățători și îndrumători, care au exercitat o paternitate spirituală asupra multor creștini, ajutându-i pentru a înfrunta acei ani atât de îndoielnici și nesiguri.

Canonizarea acestora reprezintă o recunoaștere de netăgăduit a sfințeniei vieții lor, a valorilor pe care le-au propovăduit și mărturisit cu prețul vieții, dar în același timp și un motiv de bucurie pentru toți credincioșii Eparhiei noastre, viața acestor doi mărturisitori fiind un argument de necontestat al înălțimii duhovnicești a vieții religioase a românilor din secolul al XX-lea.

Așadar, păstrând cu recunoștință în suflete mărturia vieții personalităților ecleziastice pe care Eparhia noastră le aduce în actualitate în acest context omagial și comemorativ, ne dorim ca anul 2025 să fie pentru fiii și fiicele Eparhiei Romanului și Bacăului un bun prilej de a cinsti sfinții locali și naționali, și de a le urma exemplul, păstrând amintirea viețuirii lor curate ca pe o lumină a credinței și a mărturisirii identității religioase într-o lume din ce în ce mai înstrăinată de autentic, de credință, de adevăr și de taină.

Cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Nașterii Domnului, Anului Nou 2025 și Botezului Domnului, vă adresăm tuturor părințești binecuvântări, doriri de sănătate și mântuire, pace și bucurie, fericire și mult ajutor de la Dumnezeu în toată fapta cea bună, dimpreună cu salutarea tradițională: „La mulți ani!”

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

*dată în reședința arhiepiscopală din Roman, astăzi, 25 decembrie 2024

Cu noi este Dumnezeu
colind 2024

Din an în an, toți așteptăm să rețrăim misterul,
S-aprindem steaua de Crăciun să lumineze cerul.
Atunci când astrul cel ceresc sporește în lumină,
Hristos se naște pe pământ, în liniște deplină.

Românii noștri credincioși se-adună-n Casa Pâinii,
Cântând colinde românești, cum au cântat străbunii.
De la Adam până în veci s-or naște prunci mereu,
În toți va pune suflul sfânt eternul Dumnezeu.

Și dacă s-a născut Hristos, ne-a dat pace cerească,
Însă stăpânii pământeni n-au vrut să o primească.
Căci vor să facă legea lor, pe oameni să-i îndrume,
Să uite tot ce a spus Hristos, zidind o nouă lume.

Mai ieri erau și pe la noi cutume și tradiții,
Care împodobeau frumos ce ne-au lăsat părinții.
Dar nu mai este ce a fost și-ncep ca să apară
Deprinderi care-nlocuiesc și dragostea de țară.

Crăciunul, azi, e-nlocuit cu sărbători străine,
Încât a dispărut ușor din țări cândva creștine.
Dar nu vă temeți, dragi creștini, atât cât vom trăi,
Iisus Hristos a fost cu noi... El este și va fi!

Români, voi, care ați plecat la muncă-ntre străini,
Mărturișiți, oriunde-ați fi, că sunteți buni creștini.
Iar când Lumina de Crăciun va mistui pământul,
Să știți că-n fiecare loc se naște iar Cuvântul.

Și orișicine-n felul său frumos să pregătească
În camera inimii sălaş, ca Domnul să se nască.
Uniți în cuget și cântând colinde românești,
De har umbriți, veți urca lin în sferile cerești.

© EDITURA FILOCALIA, 2024
ARHIEPISCOPIA ROMANULUI ȘI BACĂULUI
Str. Alexandru cel Bun, nr. 5, Roman, jud. Neamț
Tel/Fax: 0233744683

